

Vlijt

Volgens velen, waaronder wereldleiders, wetenschappers en techprominenten, bestaat er momenteel geen urgenter gevaar dan artificiële of kunstmatige intelligentie.

In grote lijnen én minutieus brengen zij de apocalyps ter tafel. Bij lezingen en in de media weidt menig een uit over het potentiële gevaar van AI. Zij poneren dat er existentiële risico's bestaan: het leven op aarde is in het geding door technologieën die zodanig krachtig zijn, dat ze tot onze uitroeiing gaan leiden. Elk systeem dat zichzelf voortdurend verbetert, wordt op den duur beter dan de mens. Nú helpt het ons om sneller en efficiënter te analyseren, te surveilleren en te selecteren, maar wanneer schiet het zijn hulpvaardigheid voorbij en neemt het de macht over?

We hebben het dan ook niet over een niemendalletje: de rigositeit van het systeem beneemt sommigen de adem. Gij zult denken en handelen volgens de regels van het algoritme.

Nochtans zal het zo'n vaart niet lopen. Menig bijdehante schrijver omarmt ChatGPT en wordt alom geprezen, dankzij het uitgebreide vocabulaire dat de scribeur ten dienste staat. Download de tekst en klaar! Daarnaast is het evident dat de zorg aanzienlijk verbetert en in de techniek lijken de mogelijkheden onuitputtelijk, daarbij geholpen door onze contemporaine verworvenheden.

Hoewel verschillen kunnen verbinden, verzandt de discrepantie in meningen, feiten en overtuigingen soms ook in doemscenario's. Los daarvan staat vast dat er een zaadje van argwaan is geplant dat tot excessen kan leiden, waarvan de eventuele rigoureuze gevolgen niet zijn te overzien. Want wat gebeurt er als een kwaadwillend computersysteem het voortbestaan van de mensheid daadwerkelijk ondermijnt, omdat het slimmer is en zich sneller ontwikkelt dan de mensheid zelf vermag?

Immers, het systeem, veelal getraind in lagelonenlanden, kan oncontroleerbaar en niet-falsifieerbaar worden, wordt gevreesd. Het kan patronen herkennen en dankzij veel computerkracht en een ontelbare hoeveelheid modellen is er geen no-go-area.

Max Dendermonde gaf in 1951 zijn roman de titel: "De wereld gaat aan vlijt ten onder." Daarbij doelde hij op een wereld van onrust en haast; ook toen al voor sommigen een beangstigend perspectief.